

devotați acesteia de interes public și care se fie rezoluți a împingea și suporta toate șicanele și persecuțiile sistematice ale puterii; ear' de altă parte fiindcă exercitarea dreptului de alegere și prin pușini alegători induși în liste, — prelungă procedura cea mai loială și legală, — e împedecată în tot modul nu ne poate prinde mirarea, că în loc de iubirea ce o are poporul nostru pentru un constituționalism real și onest, — față cu constituționalismul fals și neonest — Românii își manifestează ignoranța, ba chiar desprețuirea lor.

Eată aci o cauză, care face pe comitet a recomanda următorilor sei luarea de măsuri cât mai eficace pentru instruirea poporului și luminarea lui asupra dreptului electoral nu numai pentru-că, dacă nu s'a folosit de acela până acum, mai curând sau mai târziu tot va veni o epocă, unde va trebui să-l deprindă în interesul propriu și în al țării întregi, dar' și pentru-ca să nu treacă în totul pe nedreptul de popor sărăntoc, mai ales după-ce la toți ne este cunoscut, că de exemplu în vre-o 25 de comitate ale Ungariei-superioare, în o parte mare a Galiției și în alte câteva ținuturi propriul popor de diverse naționalități este cu mult mai lipsit și sărac, decât poporul românesc în ori-care parte a țării îl vom căuta, ear' în câteva ținuturi se poate măsura prea bine cu Sașii ardeleni și cu așa numiții Șvabi din Banat. Restul ni-l spun emigrații cu decile de mii din Ungaria în America, ear' din Transilvania necurmămatele treceri ale Maghiarilor cunoscuți sub numele de Săcuri în România, unde în anii din urmă au început să se așeze nu numai în orașe, dar' și pe la unele sate.

Este foarte grea această deșteptare a poporului, ca să-și cunoască drepturile sale și să știe a se folosi de ele, este și împreună cu mari spese, dar' până când nu se va întempla aceasta, este greu a organiza cluburile în realitate.

Diaristica noastră poate să facă și în această direcțiune serviciu esențial cauzei, însă numai sub condițiune, dacă ea va fi îmbrățișată și cetită de către suma totală a inteligenței românești din Transilvania și Ungaria, ear' aceasta nu-și va pregeta a se pune de aci înainte în contact mai ales cu fruntașii locuitorilor, fără a-i pisa de sberiatele oamenilor vrășmași declarați și jurați ai culturii poporului românesc.

După toate aceste comitete depune mandatul seu în mâinile on. conferenței; Vă roagă totodată, ca să binevoiți a numi o comisiune specială pentru primirea actelor, cercetarea rațiunii, inventarea și luarea în seamă a tipăriturilor câte s'au făcut cu speșele partidei noastre și, întru așteptarea unui absolut, se retrage mulțumindu-Vă pentru paciența, cu care ați binevoit a ne da ascultare.

Sibiu, 7 Maiu 1887.

Comitetul electoral al partidei naționale române.
C. Brediceanu, membru ref. G. Baritiu, președinte.

Conferența electorală din Sibiu.

(Raport special al „Tribunei“.)

Neterminându-și comisiunea de 30 lucrările sale cu privire la proiectele de rezoluțiune, ce avea să le prezenteze în plenul conferenței, ședința anunțată pe ieri la 10 oare înainte de ameași, trebuia să se amâne pe azi.

Azi la 10 oare înainte de ameași se deschise ședința prin președintele George Baritiu.

Delegații fură toți prezenți, afară de 2—3, între care și dl Vasile Almasan din Cluj, care plecase încă ieri dimineața acasă.

Cetindu-se și autenticându-se procesul verbal al ședinței premergătoare, se dădu cetire deșelilor de aderență și felicitare, ce sosiră ieri și alaltăieri, apoi se ceti scrisoarea dlui delegat Alexandru de Mocsonyi, ce o publicăm la alt loc.

Babeș: Onorată conferență! Această scrisoare nu s'a publicat pentru unul ori altul, pentru o parte sau alta, ci pentru noi pentru toți. Deoarece expresiunile de aplauze dovedesc adevărul acestor cuvinte, eu propun, că noi să exprimăm aci cu toții încrederea ce o avem față cu dl Alexandru Mocsonyi și față cu întreaga familie a Mocsonyiescilor.

Multe voci: Primim. „Să trăească!“

Slavici: Îmi pare foarte rău, că d-nul Babeș a făcut o propunere, pe care noi trebuie să o primim. Primim propunerea, pentru-că avem în adevăr încredere în acești bărbați. Scrisoarea aceasta însă nu ni se adresează nouă și înțeleg, cum a venit ea aici? Cine vrea să se bucure de încrederea noastră, să ne facă onoarea de a veni aici în mijlocul nostru. Să exprimăm deci încrederea, dar' ne pare foarte rău, că nu îi vedem pe Domni Mocsonyiesci aici în mijlocul nostru, luptând alături cu noi. (Așa este! Așa este!)

Advocatul Crișan primesce propunerea lui Babeș, dar' își exprimă dorința, ca d-nii Mocsonyiesci să conlucre de aci înainte cu noi.

V. Demian cugetă, că obiectul de căpetenie este cu privire la ținuta noastră politică pentru viitor. Primindu-se propunerea dlui Babeș, s'ar judeca conclusele ce au să se facă ulterior. Se știe, că dorința tuturor este, ca proiectele de rezoluțiune ale comisiunii să se voteze în unanimitate. Votând asupra propunerii dlui Babeș, conferența ar consimți cu retragerea dlui Mocsonyi. El este de părere să se iee această propunere dela ordinea zilei și să se pună la ordine propunerile comisiunii de 30, pentru-că primirea acelei propuneri învoală o prejudecare a concluserilor ce avem să le luăm.

Babeș: Temeurile D-Voastre sunt neîntemeiate. Dl Mocsonyi se supune fără rezervă, fie ori-și-care conclusele noastre.

Patia declară, că delegații n'au venit la conferență, ca să aproabe atitudinea unuia sau altuia. În sfârșit partidul aprobă toate ce fac d-nii Mocsonyiesci, dar' delegații n'au de a se ocupa aci ce de aceste.

După-ce președintele încă observă, că el nu vede nici un scrupul, deoarece-ce dl Mocsonyi declară că se va supune fără rezervă, ori-care vor fi conclusele conferenței, — se primesc propunerile dlui V. Babeș.

Urmând la ordinea zilei raportul comisiunii de 30, referentul acesteia, dl Vincențiu Babeș se sul pe tribună și-și începă discursul de motivare cam în următorul mod:

Onorată conferență! Am fericirea, de a fi fost designat și de astădată a prezenta conferenței electorale lucrările de două zile ale comisiunii de 30. La anul 1881 'mi-am fost luat de temă a arunca o privire asupra situațiunii noastre; la 1884 am aflat de lipsă a arunca o privire și asupra maiorității țării, respective a monarchiei noastre, ca să constatăm cauzele, influența din afară, care cauze, influență fac imposibilă sanarea relelor, de care pățimim. (Așa este!) Nu cred, că ar fi de lipsă să mai revin la acele chestiuni. Când comisiunea de 30 m' chemă să prezentez în plen proiectele sale de rezoluțiune, îmi propusesem a lua drept temă a desbaterii diferențele, care există între noi, între opoziționali naționali și acele, care există între noi și între factorii dela putere, care ne impun această atitudine. Dar' chiar epistola dlui Mocsonyi m' face să fiu mult mai scurt, decât voiam să fiu. Dinsul ne spune destul de lămurit, care sunt aceste diferențe și care este rezultatul acelora. D-Voastre știți prea bine, ce cerem, care sunt postulatele noastre. Comisiunea a luat din fir în p'or toate acele puncte, pe care le cuprinde programul nostru național și n'a aflat nimic de schimbat, ci a făcut numai un mic adaus. La 1881 s'a produs mai multă discuțiune asupra punctului I. S'a aflat atunci o voce, care dicea, că postulatul cu autonomia Transilvaniei să se șteargă din considerațiuni de oportunitate. Acela s'ar pute înțelege de sine și s'ar pute exprima în modul cum ne-am pronunțat în privința dualismului. S'a cerut atunci, ca și în privința autonomiei Transilvaniei să ne pronunțăm tot astfel, ca nefiind astăzi oportun a o discuta și o lăsa de timpuri mai fericite. Argumentul ce s'a adus atunci pentru aceasta nu a fost spriginat din simpla cauză, că situația s'a schimbat și pentru-că se găsesc oameni, care dic, că acel postulat nu trebuie să-l ștergem, ci să-l susținem. (Așa este!) * (Va urma.)

Iubileul lui George Baritiu.

Diua de ieri a fost a lui George Baritiu! Reprezentanții națiunii române, foarte numeroși aici în zilele aceste, au s'arbat ieri la ameași în aceeași sală, în care tocmai se discută soarta politică a neamului nostru, iubileul de 50 de ani de muncă neobosită a venerabilului anteluptător național. În fruntea celor adunați în număr foarte mare Părintele Dr. Vasile Lucaciu a adresat iubilarului următoarele cuvinte:

„Ilustre Domnule!“

„Din ocaziunea iubileului de 50 de ani ai activității Tale pe terenul culturii noastre naționale, venim cu stima, cu încrederea, cu însuflețirea inimii române, să Te felicităm

„Se dice în cartea vieții: „Qui perseveravit usque in finem, hic salvus erit.“ Este aceasta o sentență cu cununa succesului, ca meritul virtuții ce singură fericesc viața. Constanță în virtute, între marile și multele tentațiuni ale vieții în mijlocul grelelor și periculoaselor valori ale sortii, — în mijlocul câmpului de o luptă inegală sunt zestrea cea mai prețioasă, cu care a putut împodobi Creatorul inima unui om.

„Așa judecă toată mintea cultă.

„Și când acest talisman de virtute trece peste marginile egoismului personal ale familiei, ale consăngenilor, și îmbrățișează ca pe un ideal omenimea toată, și ca pe un scop mai specificat, pe un popor întreg, — care trăiesc duios de progres, de cultură, de civilizațiune și de fericire; — oh! atunci el apare în strălucire de rațe nouă, ce te încântă, te atrag, te deobligă, te cuceresc!

*) Din cauza lipsei de spațiu numai în numărul de mâine vom pute continua. Red. „Trib.“

Ilustre Domnule!

„Această condițiune a virtuții aprefiază astăzi în viața Ta națiunea română! Cincișeci de ani! Sacrificăți cu muncă neîntreruptă, cu un spirit de abnegațiune, cu o virtute adevărată română, care nu știe de transacțiune cu contrarul ei, o minte genială, comunicată toată națiunii Tale, o inimă înflăcărată toată pentru binele, progresul și gloria națiunii sale, cred, că justifică pe deplin prezența noastră înaintea Ta, Ilustre Domnule!

„Inceputul activității Tale pe terenul vieții noastre culturale-naționale e o metă, care semnează o epocă în viața noastră a Românilor; și astăzi, când a decurs un jumătate secol dela acel început fericit cu mândrie căutăm la timpul trecut, căci rezultatele jertfelor spiritului Teu depuse pe altarul culturii naționale române azi sunt și ale noastre, proprietate a tuturor, care prin Tine mai întâiu deșteptăți la „minte, inimă și literatură“, apoi conduși la lupta nobilă a „Gazetei“ și earăși întăriți prin valoroasa conducere a „Observatoriului“ susținuți prin sprijinul bărbătesc al „Transilvaniei“, încurajați, însuflețiți prin nenumărate „Discursuri“, „Promemorii“, „Disertațiuni“ am ajuns să vedem compusă prin Tine istoria filosofică a națiunii noastre, depusă în nemuritorul „Memorial“.

„Nu pot să stau aici pentru enumerarea tuturor meritelor Tale pe terenul literaturii, a culturii noastre naționale, dar' nici aceea nu pot retăce, că tot ce avem pe acest teren de 50 de ani încoace, sau dela Tine, sau prin Tine, sau prin conlucrarea Ta îl avem.

„Fii mândru, Ilustre Domnule, de fiii națiunii Tale! Românimea toată Te cunoaște și Te recunoaște, colo Te-au scris în „Albul imortalelor“ Academiei române, aici a depus în mâinile Tale înțelepte conducerea celor mai delicate întreprinderi ale sale, prietenii de o etate Te iubesc, bărbații Te salută cu entuziasm, ești modelul tinerimii, amorul familiei, exemplarul cetățenilor. — Și când un popor așa știe să stimeze pe anteluptătorii cauzelor sale culturale, cea mai frumoasă resplăta a lui este când vede, că n'a lucrat în deșert.

„Am dorit însă se dăm o modestă manifestațiune a acestor simțăminte ale noastre, predându-ți acest „Album“, oferindu-ți această „peană“, punându-ți la dispozițiune acest libel modest.

„În acest „Album“ vei afla înscrise numele acelor Români, a căror inimă palpită de stimă adâncă și de aderență sinceră către Tine, Ilustre Dle, și cari îți spun, că toți Românii aprefiază activitatea Ta culturală-națională română.

„Această peană a damelor române din Budapesta îți dovedește, că femeia română e la postel seu, când e vorba de estimarea și recunoașterea meritelor adevărate pe terenul cultural-național.

„Apoi acest libel conține rezultatul model al unei colecte, care ți-l punem la dispozițiune, cu rugare, că în timpul cât îți va da Ddeu se petreci între noi să publici rezultatul cercetărilor istorice, pe cari le-ai făcut până acum pentru luminarea fazelor dezvoltării vieții noastre naționale.

„Și acum, Ilustre Domnule, predându-ți acestea în numele întrescrișilor și a damelor române din Budapesta, îți dorim cu un suflet și cu o inimă, ca Dumneșeu întru mulți, fericți ani să Te trăească!“

Terminând, oratorul predă albumul și peana de aur, cel dintăiu cuprinzând următoarea adresă:

„Sunt mari progresele realizate de națiune în timpul celor din urmă 50 de ani, pe care l'ai petrecut lucrând fără pregetare pentru propagarea culturii, Ddeu s'a îndurat a-ți face parte de viață îndelungată și de o inimă rămasă și acum la bătrânețe tină, ca să vezi aceste progrese și să Te bucuri în toată consciința de ele, mângăierea aceasta, resplata aceasta e mai presus de toate.

„Dă-ne cu toate aceste voia să exprimăm și sentimentele de recunoștință, pe cari le-ai deșteptat în inimile acelor ce Te-au văcut lucrând și s'au împărțit de foloasele lucrării ce ai săvârșit.

„Românii toți împărțesc aceste simțăminte, toți cunosc și admiră zelul și abnegațiunea, cu care ai lucrat timp de 1/2 secol și toți așteaptă cu nerăbdare, ca și roadele până acum necunoscute ale acestei lucrări să ajungă cât mai curând a fi proprietate comună, pentru-ca toți să se folosească de ele, toți să se împărțeașcă de lumina ce revesi în mijlocul nostru.

„În virtutea acestei impulsii generale, Românii din toate părțile patriei noastre, ne-au în-sărcinat, ca în numele lor în deosebi, și al Românilor în genere, să-ți facem rugarea, ca să aduni la un loc și să dai cât mai curând publicității scrierile, pe care le ai gata.

„Acesti Români sunt:

„(Urmează numele.)“

Inscripția penii de aur sună astfel:

„Ilustrului scriitor George Baritiu.

Românele din Budapesta. 1884—1887.“

Adânc mișcat iubilarul cu lacrimi în ochi a răspuns precum urmează:

„Mare este onoarea, mult însemnător este darul, de care D-Voastre binevoiți a-mi face astăzi parte în numele Românilor, în numele acestui popor, care din cauza urgiei cădușe asupra lui nu poate să aibă nici o fi de repaus și bucurie sufletească. Pe mine mă surprinde cu atât mai mult această distincțiune din partea națiunii noastre, cu cât îmi sunt mai bine cunoscute suferințele sale nenumărate, care să țin lanț una după alta, fără rost și încetare. Între împregiurări precum sunt și acestea, între care suferim noi, abia se va mai afla vre-un alt popor, care să mai poată reflecta și la vre-o recunoștință din partea sa către bărbații devotați cauzei lor; în lupta necurmătată pentru existența și bunurile pământesci cuvenite fiecăruia, un

singur cuget preocupă pe toți indiviții sei: scăparea din șerbitute, după care va veni și resplata fiecăruia după-cum a lucrat și s'a purtat.

„Se vede însă, că D-Voastre când ați reflectat la trecutul meu de aproape 52 de ani, adevă de când mai întâiu am îmbrățișat cariera de profesor la un liceu și, până la lucrările mele actuale, pe care le îndeplinesc cu mâna tremurătoare, în aceleași momente ați cugetat și la viitorul generațiunilor, care au să vă succedă și cărora voi răși să le dați exemplu de încurajare, de credință neclătită în vitalitatea și în viitorul națiunii românești; căci adevă, dacă eu, acest om privat, descendent din familii de preoți și ostași nu aș fi beut și nutrit din peptul mamei mele credința constantă în facultățile spirituale și fizice ale poporului românesc capabile de a se desvolta alături și pe același grad mai ales cu popoarele neolatine cele mai înaintate, să-mi creadă ori-cine, că, aflându-mă în mijlocul celor mai scripitoare tentațiuni, îndată dela început aș fi aruncat peana românească și aș fi devenit și eu un reneget ca toți renegeții. Din fericire, eu ca și alții mai mulți născuți în primele două decade ale veacului al 19-lea avuserăm ocaziunea dată de Dumneșeu, ca să ne adăpăm din scrierile bărbaților ca Samuil Clain, Radu Tempea, George Șincai, Petru Maior, Paul Iorgoviciu, Dimitrie Cichindeal și alături cu acestia din sacrele scripturi traduse în limba noastră, dintru care învățăm pe fiecare și, câte goane teribile poate să sufere un popor și totuși să nu peară. Dar' din scrierile nostri mai traserăm și o altă învățătură de nespusă valoare, care este, că nici un popor nu poate fi scos din nesciință și înaintat în adevărată cultură cu rezultat bun și durabil, decât numai cu ajutorul limbei materne și prin bărbați născuți și crescuți cu acea limbă.

„Generațiunea bătrânilor de astăzi, a tinerilor de înainte cu 50—60 de ani mai avuse și acel noroc în starea nfericită a părinților lor, că în mânia tuturor agenților potenți ai reacțiunii absolutiste inaugurate întru tot cuprinsul Europei din nou după anul 1815, cunoscința drepturilor o mului, despre adevărată libertate proclamată mai întâiu de fiul Omului, de fiul Mariei în zilele guvernatorului Pilat și numai foarte târziu după el de către enciclopediștii din Tracia, străbătuse cu încetul până în văile umbroase și ascunse ale munților patriei noastre frumoase ca Ileana din poesia poporului nostru, eară propagarea ideii de libertate, nu mai era în stare de a o stavili nici chiar hangearele turcești la Dunăre. Încât pentru deșteptarea ideii de naționalitate, de aceasta îngrijia tocmai aici în Transilvania, doară ca nicăiri în lume, însăși legislațiunea feudală a țării acesteia în curs de aproape 250 de ani, ca idea și sentimentele de naționalitate să fie ținute în activitate necurmăta și crescute mari, fără-ca tiranii să prevedă consecințele urei lor neîmpăcate, pe care o dedeau pe față în casuri nenumărate prin cunoscuta expresiune *Olda natio, Walachische Nation*, Națiune valachica impenată cu diverse epithete de bațocură și dejosire, de care sunt pline legile țării, actele publice grămădite în arhive și publicațiunile prin tipar în câte trei limbi.

„Era deci lucru prea natural, ca precum bătrânii nostri de odinioară, așa și noi ca oameni tineri după-ce apucaserăm a învăța ceva carte mai multă decât până la Psaltire, să ne întrebăm unii pe alii: Bine, fraților, care pot să fie cauzele adevărate ale acestei ure turbate, care se dă pe față neîncetat asupra poporului, din care ne tragem și noi? Omoară acest popor pe fiecare și, dă el țării foc? Nu cumva el conspiră necurmat contra dinastiei, precum au făcut și mai fac până în diua de astăzi Curuții? Nu cumva poporul acesta trăiesc din sudoarea altuia fără de a munci el însuși, sau nu tocmai din contră, cu totul alții trăesc din crunta lui sudoare?

„Nimic din toate acestea, ci adevărată cauză a urei și a urgiei, care încă tot mai domnesce asupra națiunii noastre aici, singur aici în două țeri ale oroaanei S-tului Stefan, o am descoperit noi acești bătrâni în anii juniei noastre în facultățile spirituale, în deșteptăciunea firească și în relativa facilitate de a desvolta facultățile poporului românesc în timp mai scurt decât se întempla aceasta la alte popoare, îndată-ce 'i-se vor da și lui întocmai aceleași mijloace, spre a se cultiva în limba sa maternă.

„Dacă este așa, ne dăserăm noi, atunci dați să ne apucăm de lucru, să continuăm și și noapte cele începute de bătrânii nostri, și fiindcă ne aflam tare înapoiați, să înaintăm cu pași mai accelerați. Mai tot ce se putea numi înainte cu 50 de ani inteligența românească, a încuviințat întreprinderile noastre, ne-a îmbărbătat și ajutat, cu singura excepțiune, când am fi voit să facem vre-un *salto mortale* preste câte un șir de baionete, căci în casuri de acestea ni se punea frâu tare în gură. „Evenimentele își au logica lor“, ne diceau bătrânii, „pe care poate fi că numai câte un geniu extraordinar ar fi în stare să o altereze, ear' voi nu veți fi atât de fantasi, ca să vă țineți de genii ca Alexandru, ori Cesar, ori Napoleon. Nu așteptați la țermure cu mâinile încrucite până se va scurge riul întreg, dară nici nu săriți în Dunăre, ca să treceți prin ea, că veți peri într'nsa, ci să vă folosiți de toate trecătorile bune, poduri, luntri, corăbii, ca să apucați înainte“. Adevă bătrânii nostri ne învățau ca să fim foarte laborioși, totodată însă și foarte prudenți, ear' un Episcop ne dăse cu cuvintele lui Isus Cbristos: „Iubiți fi, față cu despotismul, fiți înțelepți ca șerpii și blăați ca porumbii.“

„Spre a da expresiune ferbintei mele mulțumite către toți acei frați și acele surori din națiunea noastră, căți și câte au binevoit a reflecta la activitatea mea în serviciul națiunii și

al patriei noastre, eu nu mă aflu în stare să fac altceva, decât ca învățăturile pe care le primiserăm noi dela bătrânii noștri prin graiul viu și în scris, să Vi-le ofer pentru fiii și nepoții D-Voastră.

„Încât pentru lucrările, a căror publicație 'mi-o cere prea stimatul și iubitul meu amic, rever. sa domnul Lucaș, Vă pot asigura, că este voiața mea neclătită, ca aceasta să se întempele nesmintit, pre cât timp mă mai aflu în viață, însă sub o singură condiție: ca cu politica militantă să nu mai am a face de aici înainte nimic în tot restul zilelor mele.“

Atât în decursul cât și la sfârșitul ambelor cuvântări sala recursă de urările entusiaste ale celor adunați.

Așezându-se apoi cu toții la masa comună de prânz au urmat toastele. Se înțelege, că musica „românească“ încă n'a lipsit. Frumoasa sârbare abia pe la 4 oare d. a. 'și-a aflat sfârșitul.

O scrisoare a dlui Alexandru Mocsonyi.

„Luminătorul“ publică următoarea scrisoare:

Stimate dle redactor!

Conferența națională din Timișoara a ales pentru conferența din Sibiu 10 reprezentanți, între aceștia 4 membri ai familiei mele. Cunoscut e stimatilor membri ai conferenței, cari m'au distins pe mine resp. pe noi patru cu onoratoarea încredere, că noi de mai mult ca un deceniu nu luăm parte activă la viața politică a patriei; cunoscute le sânt și motivele, cari ne decid la o astfel de abstenență politică, — le-am arătat de repetate ori atât prin cercuri private cât și în public; nu mai puțin cunoscut e st. membri ai conferenței, că aceste motive, durere, nici astăzi n'au încetat, a fi deciziătoare, — căci ele zac în neschimbata situație a noastră politică. Contrastul diametral între tendințele politice de stat, astăzi domnitoare, carea merge într-o crea un stat național-maghiar din Ungaria poliglotă, și între tendințele politice ale poporului român, cari tind a asigura individualitatea națională și a o valida ca un factor politic al Ungariei, precum și contrastul, care consistă între aceste, pe cât de natural tot atât de îndreptățite tendințe ale fiecărui popor cu conștiința de sine, și între nulificarea politică a Românilor din Ungaria și Transilvania, produsă prin regimul de astăzi în mod artificial — aceste două ponderoase contraste sânt cari imprimă ominosul tip deplorable și nenaturalității situației, în care se află astăzi națiunea română în această patrie. Fiecare Român vede și simte, că națiunea sa este exclusă dela o participare conformă dreptului etern și importanței sale la binecuvântările vieții constituționale. Fiecare Român a trebuit să facă dureroasă experiență, că națiunii sale în constituționala Ungarie o luptă serioasă, legală, parlamentară, pentru bunul ei drept și legitimele sale interese, — 'i-s'a făcut imposibil parte prin lege, parte prin aplicarea lor. Un popor de aproape trei milioane de suflete trebuie să se mulțumească a vedea, cum interesele sale naționale vitale se reprezintă prin 3, și trei deputați, între 450! adică cam după un milion de popor un deputat național!

Un popor care, în butul împărțirii artificiale a cercurilor electorale, în circa 70—75 cercuri constituie majoritatea împoporațiunii, trebuie să se mulțumească a vedea, cum reprezentanții delegați ai alegătorilor români în adunarea lor generală — ca și până acum — așa și astăzi prin constituționalismul Ungariei și astăzi condamnați vor fi, în presarea marelui lupte electorale, în mijlocul unei situații critice, ce amenință interesele vitale ale națiunii, cu inimă sângerândă, dar' cu brațele încrucișate, a constata în fața țerii și a Europei artificiale nulificare politică a poporului al doilea, după a sa importanță, între popoarele regnicolare ale coroanei St. Stefan, și prin urmare a pronunța formalmente pasivitatea împușă națiunii, a renunța la o luptă electorală fără efect. Conferența din Sibiu de sigur nu va lipsi nici la această ocaziune a ține strâns cu îndatăta unanimitate la acele postulate naționale, cari se recer pentru libera validitate politică a individualității naționale a Românilor din Ungaria și Transilvania, și earăși va enunța în mod solemn conclusele sale corăspunzătoare. Însă asta este tot, ce astăzi ea poate să facă; asta este una din cele puține libertăți constituționale, de cari și poporul român până acum a putut și, vom să sperăm, că și astăzi va pute face un us neconturbat. Între astfel de împregiurări, credem, că am făcut tot ce ați putem, decât de clarăm în fața d'adevărată, că: aderăm fără rezervă la conclusele prevesibile ale conferenței din Sibiu. Așa pricepând lucrul, credem, că nu vom greși, dacă în actual de alegere al conferenței din Timișoara nu primum atât un mandat pentru conferența din Sibiu, cât mai virtuos o nouă dovadă a acelei încrederei, de care familia mea din partea poporului român al comitatului Timiș totdeauna

s'a bucurat și de care totdeauna cu mândrie se poate fi. Permite-mi deci, stimate dle redactor, ca, după toate acestea, să exprim în prețutul D-Tale organ, atât în numele meu cât și în numele celorlalți trei membri ai familiei mele, mulțumina noastră aduce simții Românilor timișani și să-i rog totodată a fi încredințați, că îndată-ce va fi sosit momentul pentru o serioasă acțiune politico-națională — ce poate că se va întâmpla mai curând decât cum o cred unii — fiecare dintre noi va sta la postul său.

Primesce, dle, încredințarea diștinsei mele stime.

Budapesta, 5 Maiu 1887.

Alexandru Mocioni.

Proiectul de rezoluțiune

al comisiunii de 30 primit cu unanimitate de către conferența electorală.

Reprezentanții alegătorilor români din mai toate părțile locuite de Români de sub coroana sf. Stefan adunați în Sibiu în conferență cu scop, de a lua în considerațiune situațiunea patriei preste tot și a națiunii române în deosebi și pe baza acestei situații a se consulta și a se decide asupra atitudinii alegătorilor români față cu alegerile pentru cea mai de aproape dietă din Budapesta — constatând că situațiunea dela 81 și 84 încoace într-o măsură nu s'a schimbat în mai bine, că de sus dela putere de loc nu s'a ținut seamă de interesele cele adevărate ale popoarelor, de postulatele bunăstării și prosperării și în special de durerile și trebuințele poporului român, căci din contră tendințele de năpăstuire și prigonire națională au devenit mai pronunțate, mai aprige și nesuferite; constatând prin urmare, că în fața acestor triste experiențe Românilor nu le rămâne alt mijloc legal de apărare, decât rezistența pasivă cu scop de a conserva cât mai poate conserva în contra pornirilor de destrucțiune politică, morală și materială, după serioasă consultare decid:

1. A susține și mai departe programa adoptată la 1881 și respective 1884, cu un mic adaus la punctul 7, în care se dice că — „Partida națională va lupta contra tuturor tendențelor de maghiarizare, manifestate din partea organelor statului“, aci adaugând: „sau fie din ori-care altă parte“; acest adaus referindu-se mai virtos la noua aparițiune la forțările de maghiarizare prin reuniuni maghiare.

2. A susține politica de rezistență pasivă în mod absolut pentru Români din Transilvania.

3. Cu privință la Români din părțile ungurești — bănățene în fața continuilor experiențe de abuzuri oficiale la alegeri, de nedreptăți la compunerea listelor, de influențări violente și de formale presiuni prin direcțiile administrative, de corupțiuni cu bani, cu mâncări și beuturi, amenințări și răsunări contra acelora ce au curajul de a se opune acelor nelegale și nemorale mijloace; considerând, că prin aceste mijloace poporul se demoralizează sistematic și în loc de iubire, inimile se umplu de disgust și dispreț pentru instituțiunile liberale și chiar pentru scopurile statului și ale societății culte, precum acelea se urmăresc de sus dela putere, prin care greșita atitudine a puterii, patriotismul și toate virtuțile cetățenesci neîncetat se subsapă și ruinează în popor, ceea-ce neapărat trebuie să nască cele mai periculoase consecuențe pentru viitorul patriei, pentru pacea, progresul și cultura popoarelor; considerând, că special și imediat în ce privește asemenea mod de procedere la alegeri, prin acela se face imposibilă libertatea electorală, expresiunea adevăratei voințe a alegătorilor, și prin urmare falsul se introduce în viața publică a țerii, se falsifică adevărată situațiune a administrațiunii și a opiniunii publice, se ascund toate relele dinaintea chiar acelora, cari chemați și putincioși ar fi de a le vindeca; considerând că este una dintre cele mai sacre datorințe patriotice și morale a inteligenței și respective conducătorilor poporului de a feri, — precum prin vot onest și serios poporul de asemenea distrucțiune și cadere, tot așa și patria și Poporul și cultura, prin'o ținută rațională a Poporului — de asemenea pericul; din toate aceste considerațiuni, abstracțiune făcând, că după experiențele câștigate în timpul celor din urmă câteva perioade legislative, sub actualul guvern al țerii, dieta ungară nu ne oferă nici o garanție de control în ceea-ce privește aplicarea legilor votate de ea și sancționate de Coroană, conferența enunță și pentru acele părți abstenență dela alegeri, și chiar dela mișcările electorale pentru dietă, autorisând comitetul central, că dintre acele puține cercuri electorale din părțile ungurești și bănățene, în cari interesele programei și respective ale partidei noastre cer admiterea de candidatură și alegeri de partidă noastră, la inițiativa acelora, în înțelegere cu comitetul central, se poate face excepțiune.

4. Această atitudine recomandată de conferența poporului român și cu motivele ei exact și special expuse și explicate prin'memoriu în numele acestei conferențe prin mijlocirea unei deputațiuni să se aducă la preafalta cunoștință a Coroanei, în scopul de a fi apretiată cum merită ea, dar' nu cum o denunță contrarii.

5. Pentru executarea programei și a concluserilor acestei conferențe se numesce un comitet central de 11 membri, însărcinându-se acela a face între marginile legilor tot ce va găsi de lipsă și folositor, atât cu privire la cele mai de aproape alegeri pentru dietă, cât și față cu alegerile municipale și poate tot într-o apărare a cauzei române naționale și pentru luminarea opiniunii publice în țeară și străinătate, în care activitate se recomandă cea mai vie și neadormită activitate.

Acest proiect de rezoluțiune a fost primit drept conclud în ședința de ași a conferenței; ear' comitetul central s'a fost compus astfel:

Vincentiu Babeș, George Baritiu, Eugen Brote, Iuliu Coroian, Vasilie Lucaș, Dr. Aurel Murășanu, Nicolae F. Negruțiu, Dr. Nicolae Oncu, George Popa, Dr. Ioan Rațiu și Ioan Slavici.

Din Năsăud.

(Urmare.)

ad 4. Din laudele riscate, cu care încarcă preoțimea din ținut se vede evident, că prin aceasta vrea să-și câștige printre dinsa și printre poporațiune clientelă pentru intrigele țesute contra inteligenței din loc; tot așa și din laudele profesiorilor dela gimnasiu, pe care apoi mai la vale fi constatată de sociali demoralizați ca membri ai „Aurorei“, la care se vede, că dl „oaspe“ își aragă titlul de inspectorul moralului public-politic și social.

„Aurora“, al 2-lea institut românesc de credit și păstrare din Transilvania, încă dela întemeierea ei a avut dușmani, dar' în butul tuturor uneltirilor acestora începuse a se desvolta și a înflori preste așteptare. S'a întemeiat pe la 1873 pe când erau în us cămătăriile cele mari, care împregiurare a adus pe profesorii gimnasiali la salutara idee de a-și cruța câteva părăluțe albe pentru zile negre, ca să nu cadă jertfă în mâinile cămătarilor jidan și creștini. Preste scurt timp a pus în uimire pe toți prin rezultatele sale favorabile atât pentru ținut, cât și pentru membrii societății. Ar merita în adevăr, dacă „Aurora“ s'ar îngrijii, ca să 'i-se facă întreg istoricul desvoltării sale. La început au servit mulți ani toți funcționarii ei în mod gratuit, ba unii au făcut jertfe chiar din pungă lor. Preste scurt, celor-ce își băteau joc de societatea pițușilor lor. Părut bine dacă s'au dat numai mai târziu, dar' și aceste numai în %. În decurs de 13 ani această societate a fost întemeiată cu câte 3 fl. la lună, a ajuns încât astăzi dispune preste 100,000 fl. capital fundamental, ear' profesorii și alți membri se trezesc, că pe încetul 'și-au pus la o parte fără a simți, dela 1—4 sau 5 mii fl. Dar' foloasele pentru poporul acestui ținut cine le poate preful.

Dela început majoritatea membrilor din administrația „Aurorei“ au făcut-o profesorii și învățătorii dela școala normală din loc, și lucrurile au mers bine, n'au suferit nici agendele „Aurorei“, dar' nici oficiul lor. Dar' înmulțindu-se venitele „Aurorei“ s'au înmulțit și remunerațiile celor muncitori, și aceasta era un spin mare pentru unii, care și începură a lucra, a propaga idea, că acest oficiu este incompatibil etc. . . . Resultatul final la toate aceste denunțări și intrige a fost interdicerea membrilor corpului didactic dela astfel de ocupațiuni laterale împreunate cu plăți. Nu este locul aci, nici nu este timpul de a demasca lucrul acum, fi va veni vremea.

Aceste deslușiri le-am dat numai, ca publicul să poată pricepe scopul acelora, care au stăruit pentru depărtarea dascălilor dela „Aurora“, care este evident, că nu a putut fi altul decât, ca alungând pe acestia, să pună ei, cei din clicuță mâna pe administrația „Aurorei“.

Dar' s'au înșelat d-lor, căci dascălii au preferit de a abdice dela ori-ce remunerație și a servi și de aci încolo gratuit precum au mai servit, decât a se depărta dela administrație, și aceasta este adevărată bubă, ce doare și pe dl „oaspe“, care 'l-a iritat așa de tare, încât cuteză a plesni pe întreagă societatea de social-demoralizată.

Și ca să-și justifice vorba rea și nesocotită, lăsată fără frân din gură, aduce în joc pe dl fost director și delicat-și susceptibilitate, dar' s'a deochiat.

Îmi pare rău, că dl „oaspe“ se folosese de acest onorabil, modest și neinovat dn, pentru-ca lovind în reputațiunea și demnitatea „Aurorei“ în un mod atât de neomenos, să-și ajungă scopurile sale. Așa se vede, că dl „oaspe“ nu a cutezat a aduce de motiv pentru constatarea demoralizației sale decât numai împregiurarea, că dl N. Anton a căzut față cu dl Dr. și advocat Al. Larioness, pe care altcum și dl „oaspe“ îl laudă până în cer. Recunoase, că alegerea fu foarte potrivită . . . dar' . . . dar' . . . de ce nu s'a încungiurat susceptibilitatea d-lui Anton adecă de ce nu s'au mai ales și al 2-lea director în persoana fostului dn căpitan Anton. Eată dar' demoralizația „Aurorei“! Eată șoarecele, pentru care s'au scremut munții!

Dl „oaspe“ merge mai departe cu curajul și susține, cumcă dl Anton a lucrat dela întemeierea „Aurorei“ mult timp și de cinste. Un mare neadevăr și acesta.

Este drept, cumcă în Năsăud se află nu puțini și cu deosebire un rînd de oameni, cari lucră foarte mult și multe și de cinste, la câte comisiuni și pentru luminarea opiniunii publice în țeară și străinătate, în care activitate se recomandă cea mai vie și neadormită activitate.

cărora, fie dîs în onoarea adevărului, fără a face imputare, nu te prea întalnesci cu dl Anton. Apoi oamenii mai cumpentitori au reflectat la diferite ocașii, pe cât s'a putut, ca la ocașii când era a se alege cineva în vre-o afacere unde este a se căpeta și ceva honorar, să se considere în prima linie de aceia, cari la alte ocașii nu numai muncesc de cinste, dar' trebuie să jertfească din pungă. Și cu așa cred, că este bine că se face așa, pentru-că acolo, unde este de a se căpeta ceva, se înbuldesc oameni chemați și nechemat, ear' la muncă de cinste toți se trag înapoi.

Cu dl Anton s'a făcut mai mult. Nu voiesc să dovedesc prin argumente și date oficioase câștigul fecăruia, nici să analizez, care cât a meritat recompensa, dar' va recunoașce singur dl Anton, cumcă d-sa în proporțiune cu ceilalți muncitori dela „Aurora“ a fost mai bine remunerat. Va recunoașce d-sa, că s'a ajutat foarte bine cu „Aurora“ unde a avut ocașii a-și pune la o parte câteva mii fl., dar' nu tot așa s'au putut ajuta cu d-sa și cauzele noastre publice, poate, că nici nu a putut, dar' tot una este. Faptul este clar, că publicul ce constituie „Aurora“ și care este foarte mare, a avut destulă considerațiune față cu dl Anton, 'l-a lăsat o mulțime de ani în care 'și-a putut astupa multe goluri financiare, fără-ca să fie recompensat prin contraservicii publice. Și nu din lipsă de persoane a făcut aceasta, pentru-că persoane s'au putut afla și atunci precum s'au aflat și acuma, poate mai incusite în afaceri de această natură, dar' a făcut-o din considerare, pentru care dl „oaspe“ vine de plesnesce peste față tot pe acest public ce constituie „Aurora“ și 'l numesce de social-demoralizat (Va urma.)

Cronică.

Maiestatea Sa a dăruit din cutia privată 1000 fl. drept ajutor pentru nenorocții din comuna Ciugud, care au fost bănuțiți de incendiul din 1 Maiu a. c.

Programul de călătorie a împărătesei-Regine. Maiestatea Sa va petrece/numai încă vre-o 5 zile la băile Herculane; va călători apoi la Sinaia, pentru a întoarce vizita părechi regale române. Maiestatea Sa va pleca în 13 Maiu n. din Mehadia și va călători cu un tren separat preste Craiova-Pitesci-Brăila la Sinaia, unde va ajunge în ziua următoare. Împărăteasa-Regina va lua cartir în „castelul Peleşului“ și va petrece vre-o 3 zile la Sinaia, ear' în 15 Maiu n. va călători la Viena cu un tren separat.

Archiducele Albrecht a plecat ieri dimineață din Viena, va călători mai întâiu la Oradea-mare, de acolo la Arad și Timișoara, apoi va veni în Ardeal.

Comitele suprem al comitatului Sibiu, dl Conte Andreiu Bethlen a îndurat o pierdere ireparabilă prin moartea unicului său fiu Francisc, care ieri dimineață la 4 oare a răposat în urma difteriei. Înurmormentarea se va face astăzi la 4 oare după amiază după ritul reformat în progadia luterană de aici. Condolența în fața inconsolabililor părinți e generală.

După o căldură neobicinuită în luna lui Maiu a venit, în sfârșit, ploaia atât de mult dorită.

Școala militară de înotat se va deschide Marți 10 Maiu n. și musica militară va cânta cu privilegiul acesta dela 9—10 oare.

Un fenomen extraordinar s'a observat alaltăieri în Budapesta. Pe la oarele 2 după mezul nopții s'a vădut pe firmament un cerc în giurul lunii de o mărime extraordinară. El nu avea forma unui cerc, ci a unui semi-cerc neregulat, ale cărui margini însă tare străluciau în colorile arcubului, și care părea că atrîna numai în aer. Atmosfera ce încungiura luna era cevași întunecată, cu toate aceste se puteau observa stelele mai apropiate de lună. La revărsatul zorilor fenomenul a dispărut.

Profesorul Hyrtl, cunoscutul savant, a orbit aproape de tot. Bătrânul savant s'a hotărât a se supune unei operațiuni ce o va face profesorul Fuchs, urmașul profesorului Arlt.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Budapesta, 9 Maiu n. Casa deputaților. Iuliu Horváth interpelează în privința incendiilor celor din urmă.

Paris, 9 Maiu n. La alegerile municipale au fost aleși: 24 autonomisti, 10 radicali, 10 conservatori și 6 socialiști; 30 de balotage.

Londra, 9 Maiu n. După „Morning Post“ guvernul englez a refuzat participarea oficială a Engliterei la expoziția din Paris.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 25 Maiu a. c. imobilele văduvei lui Andreiu Papp de cătră trib. reg. din Oradea-mare.
- 4 Iunie a. c. imobilele lui Victor Fogarași de cătră trib. reg. din M.-Oșorhei.
- 13 August a. c. imobilele văduvei lui Sigismund Vass, de cătră trib. reg. din Elisabetopol, în comuna „Balavásár.”
- 23 Maiu a. c. imobilele lui Chira Mitrovanov de cătră jud. cerc. din Vêrșeț.
- 8 Iunie a. c. imobilele lui George Bidner, de cătră trib. reg. din Bistrița, în comuna „Szász-Szt.-György.”
- 7 Iunie a. c. imobilele lui Solomon Marcovici de cătră jud. cerc. din Șomcuta-mare.
- 24 Maiu a. c. imobilele Anei Printz de cătră jud. cerc. din Vêrșeț.
- 16 Maiu a. c. imobilele lui Avram Burger de cătră executorul jud. din Oradea-mare.

Edicte:

- A se insinua pretensiunile în 45 de zile:
- la rămasul după Cuzman Pascota (din Bucovet), la trib. reg. din Timișoara;
- la rămasul după Mitru Gurzo (din „Méh-kerek”), la trib. reg. din Oradea-mare.

Concursuri:

- Un post de controlor la oficiul de dare din Deva. — A se adresa până în 17 Maiu a. c. la direcțiunea financiară din Sibiu.
- Un post de căpitan de poliție în orașul Dej. — A se adresa până în 31 Maiu a. c. la comitele suprem în Dej.
- Un post de magistru postal în comuna Ergelind (cottul Bihorului). — A se adresa până în 24 Maiu a. c. la direcțiunea postală din Oradea-mare.

LOTERIE.

Tragerea din 7 Maiu st. n. Budapesta: 85 61 39 75 31.

Economie.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 6 Maiu n. s'a notat: unguresci bêtărâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 49.— cr. până 49.1/2 cr., de mijloc 49.1/2 cr. până 50.— cr., ușori 50.— cr. până 51.— cr., marfă țerânească, grea 46.— cr. până 48.— cr., de mijloc 49.— cr. până 50.— cr., ușoară 50.— cr. până 51.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 48.— cr. până 48.1/2 cr., transito de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., transito ușori 48.— cr. până 49.— cr., ingrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpnênic la gară.

Bursa de Budapesta din 7 Maiu st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	100.30
" " " 4%	87.50
" " hârtie " 5%	149.75
Împrumutul căilor ferate ung.	149.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timșene	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Împrumut cu premiu ung.	113.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Rentă de hârtie austriacă	81.—
" " argint austriacă	82.—
" " aur austriacă	111.75
Losurile austr. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	283.50
" " " austr.	279.—
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	102.—
Galbeni împărătesci	5.98
Napoleon-d'ori	10.04
Mărci 100 imp. germane	62.35
Londra 10 Livres sterlingi	127.—

Bursa de Viena din 7 Maiu st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	100.20
" " " 4%	87.40
" " hârtie " 5%	149.75
Împrumutul căilor ferate ung.	149.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.60
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timșene	104.75
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Rentă de hârtie austriacă	80.95
" " argint austriacă	82.25
Rentă de aur austriacă	111.90
Losuri austr. din 1860	135.20
Acțiunile băncii austro-ungare	874.—
" " de credit ung.	281.50
" " " austr.	278.50
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.98
Napoleon-d'ori	10.05
Mărci 100 imp. germane	62.27 1/2
Londra 10 Livres sterlingi	126.95

Cursul pieței din Sibiu din 9 Maiu st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.40	vënd.	8.45
Lire turcesci	"	11.20	"	11.30
Imperiali	"	10.21	"	10.31
Ruble rusesci	"	1.10	"	1.11

Institutul de credit și economii „Arieșiana”.

Cătră P. T. domni acționari ai institutului de credit și economii „Arieșiana”.

Avem onoare a Vê aduce la conosciță, că în adunarea generală constituantă ținută la 23 I. c. desbătându-se și primindu-se statutele institutului nostru de credit și economii, acesta s'a declarat constituit.

Drept aceea ca se putem corêspunde Ș-lui 159 din legea comercială și ca institutul sê-și poată începe cât mai curênd activitatea, cu provocare la Ș-ul 9 al statutelelor, venim a Vê invita cu tot respectul, ca sê binevoiți a trimite cât mai curênd, dar până în 24 Maiu st. n. a. c. nesmintit versamentul al doilea de 20% de acțiune după acțiunile subscrise de D-Voastre, la primirea căruia Vi se va și trimite îndată titlul provisor, prin care se vor cuita toate plătirile deja făcute.

Turda, în 24 Aprilie 1887.

Direcțiunea institutului de credit și economii „Arieșiana.” [454] 1—1

Cea mai bună [448] 2

Hârtia de țigarete e veretabilul

LE HOUBLON

fabricat francez

de CAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Această hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. I. I. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru căruțenia sa absolută și pentru-că nu are în consistența sa nici o materie stricătioasă.

Bursa de Bucuresei.

Cota oficială dela 6 Maiu st. n. 1887.

Renta amort. (5%)	Cump.	93.—	vënd.	93.1/2
Rur. conv. (6%)	"	83.40	"	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	—
Banca națională a României	"	910.—	"	950.—
Impr. oraș. Bucuresei	"	35.—	"	37.—
Act. de asig. Națională	"	198.—	"	202.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	100.1/2	"	101.—
Societ. const.	"	128.60	"	—
Aur	"	17.—	"	17.10

O găzdăriță româneă

se caută pentru a conduce gospodăria unui domn singuratic. Preferite fiind reflectantele cu înfățișare presentabilă, e de dorit alăturarea portretului. — Informațiuni mai de aproape se pot lua la administrațiunea acestui diar. [449] 5—5

Institut tipografic în Sibiu.

[347] 3

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipêruș Pêtru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdotă de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouê mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndêrêtnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstêm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsêudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Nêmcovă, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bêtărâni.** Ghicitori, întrebări și rêsponsuri, frêmântări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndêrêtnic.** Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Vêntură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpêrătorea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-împêrat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-împêrateasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prinșea fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

O sută de ani. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

Celor ce cumpêră un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vëndêtorilor, se dă rabatul cuvenit.

Articolul de lege XXI. din anul 1886

Despre jurisdicțiuni,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

NB. Pentru trimiteria prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germană-română, se află sub presă.

Tipărituri:

- 1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
- 4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 5. Protocele de zalogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
- 6. Testimoniile de scoală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- 8. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
- 9. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- 10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- 11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
- 12. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numêroase.

Pianuri de Proksch

sosite în

Depositul de pianuri al lui Heldenberg

Sibiu, piața Hermann 8.

(Aceste pianuri, devenite cu drept cuvênt favorite și în Transilvania, au toate calitățile unui pian în adevêr bun. Simpatice la ton, de joc fin și plăcut, susținându-se acordate timp foarte lung, și avênd cutii de o construcție elegantă, aceste pianuri sînt cu 100 fl. mai ieftine, decât fabricatele unor firme deja renumite.) — Scrisorile

[453] 4—6

a se adresa franco.